

Μητρόπολη Κυθήρων: Σήμερα χρειαζόταν ένας Πρόδρομος

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κυθήρων και Αντικυθήρων](#)

ΚΥΡΙΑΚΗ Ι΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ και **Γραπτό Θείο Κήρυγμα** του **Πρωτοπρεσβύτερου π. Παύλου Καλλίκα** εκ μέρους [του επισήμου ιστοτόπου της Ιεράς Μητροπόλεως Κυθήρων και Αντικυθήρων](#) υπό τον τίτλο: **“ΣΗΜΕΡΑ ΧΡΕΙΑΖΟΤΑΝ ΕΝΑΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ!”**, με την ευκαιρία της εορτής της Αποτομής της Τιμίας Κεφαλής του Αγίου Ιωάννου του Βαπτιστού.

“Και ο Πρόδρομος θα συνέχιζε τον έλεγχο πηγαίνοντας, που; **Θα πήγαινε στη Βουλή των Ελλήνων, που νομοθετεί αυτόματο διαζύγιο και αποποινικοποιεί τη μοιχεία**, -αλλά και τόσα άλλα σήμερα...- Θα καταντήση αυτή η πατρίδα, να μπορέ να ασελγή κάθε ασελγής δημόσια στο δρόμο, κι αλλοίμονο σ’ εκείνους που θα διαμαρτύρωνται για την ακολασία της διαφθοράς. Και εδώ θα χρειαζόταν ένας Πρόδρομος” όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

«Έλεγε γάρ ό Ιωάννης τῷ Ἡρώδῃ ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τήν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου» (Μᾶρκ. 6,18)

Ἑορτή, ἀγαπητοί μου, ἑορτή καί πανήγυρις μεγάλη. Σήμερα ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἑορτάζει τή μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ καί Προδρόμου.

Νά τόν ἐγκωμιάσουμε, νά τόν ἐπαινέσουμε; Εἴμαστε ἀνάξιοι. Τόν ἐπαίνεσε ὁ ἴδιος ὁ Θεάνθρωπος. Εἶπε γιά τόν Ἰωάννη ὅτι «Οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ». ἀπ’ ὅσους γεννήθηκαν στόν παλαιό κόσμο δέν ὑπάρχει ἄλλος μεγαλύτερος. Στό σύντομο αὐτό κήρυγμα, ἃς δοῦμε τὸ μαρτυρικό τέλος του, ὅπως τὸ ἱστορεῖ σήμερα ἡ ἑορτή τῆς Ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Στὴν ἐποχὴ τοῦ Ἰωάννου, ἀγαπητοί μου, στὴν Ἰουδαία βασίλευε ὁ Ἡρώδης ὁ Μέγας. Ὁ Ἡρώδης ὁ Μέγας ἦταν μία ἐγκληματικὴ φυσιογνωμία, ἐγκληματίας μὲ στέμμα. Μεταξὺ τῶν ἄλλων παιδιῶν του, εἶχε καὶ ἓνα γιὸ μὲ τὸ ἴδιο ὄνομα· ἦταν ὁ Ἡρώδης Ἀντίπας, ἀντάξιος τοῦ πατέρα του στὴ σκληρότητα καὶ τὴν ἀσωτία. Αὐτός νυμφεύθηκε μία σεμνὴ κόρη θυγατέρα τοῦ βασιλέως Ἀρέτα τῆς Ἀραβίας, ἀλλὰ δέν φάνηκε πιστὸς σ’ αὐτήν. Σὲ ἓνα ταξίδι του στὴ Ῥώμη ἔπεσε στὰ δίχτυα αἰσχροῦ ἔρωτος. Ἡ Ἡρωδιάς, γυναῖκα τοῦ Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ του, νύφη του δηλαδή, αἰχμαλώτισε τὴν καρδιά του. Ἔτσι καὶ αὐτὴ ἐγκατέλειψε τὸν σύζυγό της, τὸν ἀδελφὸ τοῦ Ἡρώδη, καὶ αὐτὸς ὁ Ἡρώδης ἐγκατέλειψε τὴ νόμιμη γυναῖκα του γιὰ νὰ πάρῃ τὴ συγγενῇ του· ἔγινε αἰμομίκτης.

Στὰ ἀνάκτορα τώρα πιά ἡ Ἡρωδιάς, ἡ παλλακίδα καὶ ἀνδροχωρίστρα, καμάρωνε ὡς βασίλισσα. Τὸ σκάνδαλο ἦταν μεγάλο. Μέσα στὰ Ἱεροσόλυμα ἦταν τόσοι ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, γραμματεῖς, φαρισαῖοι, νομομαθεῖς, διδάσκαλοι. Αὐτοί, ὡς φύλακες τοῦ θείου νόμου, ἔπρεπε νὰ ἐλέγξουν τὴν παράβασι αὐτή, τὸ δημόσιο σκάνδαλο. Ἦλεγξε κανεῖς;

«Ἄκρα τοῦ τάφου σιωπή». Ἐὰν ἤλεγχαν, θὰ ἔχαναν τὶς θέσεις καὶ τὴ ζωὴ τους. Κανεῖς δὲν τολμοῦσε. Ἕνας μόνο, μέσ’ τὸ νεκροταφεῖο αὐτὸ ποὺ δημιουργοῦσε ἡ δικτατορία τοῦ Ἡρώδου, ἕνας παρουσιάστηκε· ἀνέβηκε στὰ ἀνάκτορα κ’ ἔρριξε τὸν κεραυνό. -«Βασιλιά, εἶπε, οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου», δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται νὰ ἔχῃς σύζυγο τὴ γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.

Πόσες λέξεις εἶν’ αὐτές; Οὔτε δέκα, ἀλλὰ ζυγίζουν περισσότερο ἀπὸ χιλιάδες κηρύγματα. Ὁ Ἰωάννης ἔβαλε τὸν δάκτυλο εἰς «τὸν τύπον τῶν ἡλῶν». Ἦλεγξε σφοδρῶς τὴ διαφθορὰ τοῦ Ἡρώδου. Τὸ ἀποτέλεσμα· ὅπως ἦταν ἐπόμενο, τὸν συνέλαβαν καὶ τὸν ἔρριξαν στὶς φυλακὲς.

Εκεῖ, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ, καὶ στὰ ἀνάκτορα ἡ παλλακίδα καὶ αἰμομίκτρια μαζί μὲ τὴν κόρη της, ποὺ ἦταν κι αὐτὴ σὰν τὴ μάνα της. Καὶ αὐτὸ τὸ κορίτσι ἔγινε αἰτία νὰ φονευθῇ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος. Πῶς;

Ἡ κόρη τῆς Ἡρωδιάδος, ἡ Σαλώμη, βρῆκε εὐκαιρία νὰ ἐπιδείξῃ τὸ χορευτικὸ της ταλέντο, ὅταν ὁ Ἡρώδης ἐώρταζε τὰ γενέθλιά του κ’ ἔκανε στὰ ἀνάκτορα χοροεσπερίδα καὶ δεῖπνο μὲ προσκεκλημένους τοὺς ἀξιωματούχους του. Ἐκεῖ ἔτρωγαν κ’ ἔπιναν, καὶ στὸ τέλος ἄρχισε ὁ χορός, χορὸς ἀνατολίτικος, ἀνήθικος, ὅπου διέπρεψε ἡ Σαλώμη. Οἱ συνδαιτυμόνες τὴ χειροκροτοῦσαν, ἡ μάνα της καμάρωνε, κι ὁ Ἡρώδης μεθυσμένος πιὸ πολὺ ἀπὸ τὴν ἡδονοβλεψία τῆς λέει· -«Μὲ ἐνθουσίασες, μὲ αἰχμαλώτισες, μὲ κυρίευσες· εἶμαι ἕτοιμος νὰ σοῦ δώσω ὅ,τι ζητήσῃς, μέχρι καὶ τὸ μισὸ βασίλειό μου»!

Ἡ κόρη τι ζήτησε; Πῆγε στὴ μάνα της, κι αὐτὴ τὴ συμβούλεψε· -Ὅσο ὁ Ἰωάννης ζῇ καὶ ἐλέγχει, ἐμεῖς δὲν εἴμαστε ἀσφαλεῖς. Ἀσφάλειά μας εἶναι ὁ θάνατός του. Γι’ αὐτὸ νὰ ζητήσῃς ἕνα καὶ μόνο· τὸ κεφάλι τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ... Ὡ κακία γυναικός! ἀναφωνεῖ ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος· σὲ τί βάραθρο μπορεῖ νὰ ὀδηγήσῃ τὴ γυναῖκα ἡ ἐκδίκησι! Ὁ Ἡρώδης ἀναγκάστηκε νὰ ὑποκύψῃ· στρατιῶτες του πῆγαν στὴ φυλακὴ καὶ ἔκοψαν τὴν κεφαλὴ τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Αυτό, ἀγαπητοί μου, μὲ συντομία εἶναι τὸ ἱστορικὸ τῆς σημερινῆς ἑορτῆς.

Ἀπὸ τότε ποὺ μαρτύρησε ὁ ἅγιος Ἰωάννης πέρασαν πολλοὶ αἰῶνες, μὰ ἡ διαφθορὰ ποὺ βασίλευε στὰ ἀνάκτορα τοῦ Ἡρώ-δου ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχει καὶ σήμερα. Στὸν αἰῶνα αὐτόν, στὴν τόσο διεφθαρμένη κοινωνία μας, χρειαζόταν ἓνας Ἰωάννης! Ἄν ζοῦσε στὴ γῆ ἐκεῖνος, ἀσφαλῶς δὲν θὰ χαριζόταν σὲ κανένα.

Σὰ νὰ τὸν βλέπω νὰ πηγαίνει – ποῦ;

Πρῶτα – πρῶτα στὰ νυκτερινὰ κέντρα, ποὺ φύτρωσαν ἀμέτρητα στὴν πατρίδα μας, σὰν μανιτάρια στὴν κοπριά, καὶ διαφθείρουν τὴ νεολαία. Ἐκεῖ θὰ πηγαινε καὶ θὰ ἔλεγε· Παιδιὰ τοῦ Χριστοῦ, μακριὰ ἀπὸ ὅω! -«Οὐκ ἔξεστί σοι», δὲν σᾶς ἐπιτρέπεται νὰ ὀρ-γιάζετε ἔτσι, αὐτὸ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὰ ἥθη σας!...

Μετὰ θὰ πηγαινε στὰ σπίτια ποὺ ζοῦν ἀστεφάνωτοι, ποὺ δὲν εἶναι ἓνα καὶ δυὸ ἀλλὰ πλῆθος. Οἱ δικηγόροι ζοῦν κ' ἔχουν πλουτίσει ἀπ' τὰ διαζύγια, κι ὁ τόπος γέμισε ἀπὸ σπίτια παράνομα μὲ παλλακίδες. Δὲν εἶναι πλέον μία, εἶναι πολλές οἱ Σαλῶμες καὶ Ἡρωδιάδες. Ἐκεῖ λοιπὸν θ' ἀκουγόταν σὰν κεραυνὸς ἡ φωνὴ τοῦ Προδρόμου· «Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν» αὐτὴ τὴ γυναῖκα!...

Καὶ ὁ Πρόδρομος θὰ συνέχιζε τὸν ἔλεγχο πηγαίνοντας ποῦ; Θὰ πηγαινε στὴ βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, ποὺ νομοθετεῖ αὐτόματο διαζύγιο καὶ ἀποποινικοποιεῖ τὴ μοιχεία, - ἀλλὰ καὶ τόσα ἄλλα σήμερα...- Θὰ καταντήσῃ αὐτὴ ἡ πατρίδα, νὰ μπορῇ νὰ ἀσελγῇ κάθε ἀσελγῆς δημοσίᾳ στὸ δρόμο, κι ἀλλοίμονο σ' ἐκείνους ποὺ θὰ διαμαρτύρωνται γιὰ τὴν ἀκολασία τῆς διαφθορᾶς. Καὶ ἐδῶ θὰ χρειαζόταν ἓνας Πρόδρομος.

Τέλος, ὁ Ἰωάννης θὰ πηγαινε στὴν Ἱ. Σύνοδο, ἐκεῖ ποὺ συνεδριάζουν οἱ ἐπίσκοποι, καὶ θὰ ἔλεγε καὶ σ' αὐτοὺς τὰ δικά τους «Οὐκ ἔξεστί σοι» -καὶ θὰ ἦταν πολλὰ καὶ αὐτά-.

Ἀδελφοί μου, ζοῦμε σὲ ἐποχὴ μεγάλης διαφθορᾶς. Οἱ θεομηνίες (σεισμοὶ, λοιμοὶ κ.λπ.) δὲν μᾶς σωφρονίζουν. Ἐξακολουθοῦμε τὸ βιολί μας, τὴν ἁμαρτία μας. Κλῆρος καὶ λαός, μικροὶ καὶ μεγάλοι, πλούσιοι καὶ φτωχοί, ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι, ὅλοι ἔχουμε φύγει ἀπὸ τὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ. Θ' ἀκούσουμε σήμερα τὸν Ἰωάννη τὸν Προδρόμο; Θ' ἀνοίξουμε τὰ αὐτιά μας; Μακάρι.

Δὲν τὰ ἀνοίγουμε; Τὰ κλείνουμε; Ἐ τότε, δὲν συνεχίζω. Πιάστε τὰ βιβλία, ρωτήστε νὰ μάθετε ποιό ἦταν τὸ τέλος τῆς Σαλώμης, τῆς Ἡρωδιάδος καὶ τοῦ Ἡρώδου, καὶ θὰ φρίξετε· τέλος ἐλεεινὸ καὶ τρισάθλιο.

Εἴθε ὁ Κύριος, διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ν' ἀνοίξη τὰ αὐτιά ὅλων μας, ν' ἀκούσουμε τὸ σάλπισμα τῆς μετανοίας, γιὰ νὰ σωθοῦμε ἀπὸ τὸν ὄλεθρο, ποὺ ὅπωςδήποτε μᾶς περιμένει. Μὴ γένοιτο!

Πρεσβ. π. Παῦλος Καλλίκας